

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 4. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Daniela Hřivňackého a přísedících Ludmily Kuzmíkové a Mgr. Miroslava Valového

takto :

Obžalovaná

Andrea O., roz. H., narozená xxx v xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

je vinna, že

dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů,

a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17. 11. 1999 sp.zn. 1 T 1/99, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2000, mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odstavec 1 - § 222 odstavec 1 trestního zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tři a půl roku,

tedy

jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví a čin spáchala opětovně,

čímž spáchala

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku, § 57 odstavec 7 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to kuchyňského nože s plastovou rukojetí černé barvy, značky FISKARS.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, se sídlem Ostrava - Vítkovice, Jeremenkova 161/11, 703 00 na náhradu škody částku ve výši 60.198 Kč.

Odůvodnění

1. Krajský soud v Ostravě vzal po provedeném dokazování za prokázáno, že obžalovaná Andrea O. dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany brudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. brudního obrátle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů, a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17.11.1999 sp.zn. 1 T 1/99, který nabyl právní moci dne 14.3.2000, mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 - § 222 odst. 1 trestního zákona k úbrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tři a půl roku.
2. **Obžalovaná Andrea O.** u hlavního líčení konaného dne 7. 12. 2020 (čl. 206 - 209) uvedla, že je nevinna, neboť jednala v sebeobraně a poté využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat. Soud proto za splnění podmínek uvedených v § 207 odst. 2 tr.ř. přečetl výpověď obžalované O. z přípravného řízení.
3. **Obžalovaná Andrea O.** v přípravném řízení do protokolu o výslechu obviněné ze dne 15. 4. 2020 (čl. 60 - 63) uvedla, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání se skutečně zakládá na pravdě. Dne 31. 3. 2020 byl u ní v bytě poškozený Petr H., který je její bývalý druh a se kterým má syna P. a dále tam byl s nimi společný kamarád Michal D. Oba přišli někdy dopoledne, mohlo být kolem 10:00 hodiny. V době jejich příchodu byl s nimi v bytě ještě syn P. Poškozený H. s Michalem přinesli s sebou 2 láhve rumu zn. Božkov 0,5 litrů. Mezi 12. hod. až 13. hod. syn z bytu odešel ke kamarádovi. Po odchodu syna začali pít všichni společně. Je možné, že chlapi už něco vypili předtím. Poškozený Petr H. měl už v době příchodu něco vypito, bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

to na něm vidět a Michal D. tvrdil, že pil den předtím, ale že se z toho vyspal. Normálně se všichni tři bavili, přičemž seděli po celou dobu v kuchyni. Během odpoledne poškozený Petr H. několikrát z bytu odešel a zase přišel. Během odpoledne společně vypili dvě láhve rumu, přičemž pila taky, ale určitě ne tak jak chlapi, možná s nimi vypila pouze jednu láhev rumu. Současně uvedla, že neví, jestli náhodou poškozený Petr H., jak odcházel a přicházel, ještě někde nekoupil další láhev. Kolem 17. hodiny začal poškozený Petr H. z balkonu najednou po někom rvát s tím, že mu ukradli kolo a že jsou fetáci. Ke krádeži kola poškozeného skutečně došlo asi týden předtím. Když poškozený začal z balkonu rvát, tak jej okřikla, ať přestane rvát, ať nedělá ostudu a on k ní najednou přiletěl, chytl ji za vlasy, začal ji tahat a nechtěl ji pustit. Ještě jí hlavou bouchnul o kuchyňskou linku. Zrovna v té době krájela chlebičky. Řekla mu, aby ji hned pustil, ale on ji začal ještě více tahat a snažil se ji tlačit k zemi. Vlastně v sebeobraně ho tím nožem, který měla v ruce, píchla a to tak, že poškozený stál po její pravici, ona držela nůž v pravé ruce, vytočila se a zezadu jej píchla do zad. Ještě předtím mu opakovala, že má nůž, ať toho nechá, ale on po ní rval, vulgárně ji nadával do „pičí“, „kurev“ apod. Když jej tím nožem bodla, tak ji poškozený hned pustil. Poté mu hned nabídla, že mu zavolá záchranku, protože viděla, že mu teče trochu krve přes oblečení. Myslí, že měl na sobě oblečenou nějakou mikinu. Poškozený to však odmítal a vyšel z bytu ven. Zdá se jí, že poškozený sjel výtahem dolů, tak za ním zavřela dveře. Nevšimla si žádné krve, pouze na podlaze naproti výtahu byla nějaká krvavá šmouha. V bytě poté zůstala pouze s Michalem D. Když potom vyšla na balkon, tak uviděla záchranku a bylo jí hned jasné, že to je asi pro poškozeného, ale dolů za nimi nešla. Z úderu do hlavy o skříňku jí bolela hlava a taky byla z celé věci vynervovaná. Šla si proto lehnout, protože ráno vstávala v 03:00 hodin do práce. Od té doby nebyla s poškozeným v žádném kontaktu. Pouze ji asi tři dny zpátky volal a ptal se jí, proč mu kluk nebere telefon. O věci se vůbec nebavili. Pouze ji přes syna vzkázal, že je debil a že on na policajtech řekl, že ho pobodali nějakí cikáni a na ni nic neřekl.

4. K dotazům poté obžalovaná uvedla, že si celou událost velmi dobře vybavuje, byla plně při smyslech, určitě nebyla nějak hodně opilá, za odpoledne mohla vypít asi 3 velké panáky rumu. Poškozený Petr H. a Michal D. měli dost vypito. Michal D. pouze seděl v kuchyni a vůbec se do incidentu nezapojoval, možná i podřimoval. Poškozený, když má vypito, bývá agresivní a sprostý. Z incidentu měla bouli na levé straně hlavy, lékařské ošetření nevyhledala. Poškozený ji tahal za vlasy velkou intenzitou, bolelo jí to a vytrhl jí i pár vlasů, protože je poté pozametala. Za vlasy ji tahal v řádu vteřin, určitě ne minut. V době, kdy ji napadl, držela v ruce nůž, protože krájela chlebičky, neměla jinou možnost, když ji tak silně tahal, jen ho upozornila, že má nůž, ale on na to nijak nereagoval. Řekla mu, ať ji pustí, ale on na to nereagoval. V době, kdy s poškozeným žila ve společné domácnosti, ji párkrát napadl. Měla strach, že ji ublíží. Věděla, že poškozenému může bodnutím nožem způsobit vážnější poranění, ale v ten moment si to neuvědomovala, měla tzv. zatměno. Na závěr své výpovědi uvedla, že to nechtěla udělat a je jí líto, že to tak dopadlo.
5. Do protokolu o výslechu obviněné ze dne 28. 5. 2020 (čl. 64 - 67), u kterého obžalovaná za užití figuranta demonstrovala, jakým způsobem byla napadena ze strany poškozeného H. a za jakých podmínek poškozeného bodla nožem (čl. 68 - 72), uvedla, že poškozený H. křičel z balkonu, který se nachází v místnosti obývacího pokoje bytu 2+1 na ulici xxx, který obývá společně se svým nezletilým synem. V okamžiku, kdy poškozený křičel z balkonu, se nacházela v místnosti kuchyně bytu, kde připravovala chlebičky. Obývací pokoj bezprostředně sousedí s místností kuchyně, je tam přímý vstup a naproti vstupu z kuchyně se vlastně nachází balkon. Z místa, kde připravovala chlebičky, viděla na balkon, kde se poškozený nacházel. Z kuchyně na něj volala, ať z balkonu neřve, jestli je normální, že to uslyší sousedi. On následně přiletěl do kuchyně za ní, začal jí nadávat do pičí, do kurev a říkal, co se o to stará. V minulosti mu totiž ukradli kolo, bylo to týden předtím. Když přiběhl do kuchyně za ní, stála u kuchyňské linky, kde na pracovní desce před mikrovlnnou troubou připravovala chlebičky. Hned po pravé straně od pracovní desky

kuchyňské linky jsou vstupní dveře do obývacího pokoje. Potom co jí vulgárně nadával, ji uchopil za vlasy a hlavou jí začal bouchat o horní dvířka kuchyňské linky. Jak stála u linky, on stál ve dveřích, byl po její pravé straně a z toho místa ji rukou uchopil ze shora za vlasy a následně jednou nebo dvakrát, přesně neví, ji udeřil hlavou do horních dvířek linky. Přesně už neví, jestli po celou dobu stál po její pravé straně, je možné, že stal i čelem k ní. Vlasy neměla rozpuštěné, měla je nějakým způsobem stažené do culíku. Když jí bouchal hlavou o linku, tak ji tlačil směrem dopředu. V důsledku jeho jednání měla bouli, ale nešla se nikam ošetřit.

6. Nůž, který vydala policii pro účely trestního řízení, držela v pravé ruce. Jde o kuchyňský nůž, kterým krájela oblohu na chlebičky. Když nůž používala ke krájení, tak jeho ostří samozřejmě směřovalo směrem k pracovní desce linky. Pokud obžalovaná předváděla, jakým způsobem poškozeného H. bodla nožem do zad, tak uvedla, že neví, bylo to rychlé, neví přesně, kterou rukou ji poškozený držel. Ví, že nůž měla ve své pravé ruce. Poškozený byl nejprve po její pravé straně, potom asi stáli čelně proti sobě, protože ji držel rukou za vlasy. Určitě mu říkala, ať ji pustí, že má v ruce nůž. Potom furt, jak ji tlačil hlavou dolů, nechtěl ji pustit, tak svou pravou rukou ho píchla. Píchla ho obloukovitým pohybem pravé ruky. Píchla ho jen jednou. Přitom, jak ho píchla, tak ji pořád držel za vlasy, poté ji pustil, asi ho to zabolalo. Řekl jí „ty pičo, tys mě píchla“. Řekla, že mu zavolá záchranku. Ze začátku nebylo vidět, že mu teče krev, až za chvíli na mikině. V době útoku ji to bolelo, on na ni úplně vyletěl, jak nepříčetný.
7. **Poškozený Petr H.** v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého zákonného práva a odmítl podle § 100 odst. 2 tr.ř. ve věci vypovídat. Z výsledků dokazování vyplynulo, že poškozený H. žil s obžalovanou jako její druh a má s ní společné dítě. Je tedy osobu, která je vůči obžalované v poměru obdobném rodinnému poměru, jejíž újmu by právem pocít'oval jako újmu vlastní, i když už s ní jako druh nežije - má tak právo odepřít výpověď podle § 100 odst. 2 tr.ř.
8. **Svědka Michal D.** u hlavního líčení konaného dne 1. 3. 2021 uvedl, že obžalovaného H. zná od základní školy, obžalovanou O. zná asi 20 let. Dne 31. 3. 2020 měl hodně upito a skoro na nic si nepamatuje. Pamatuje si, že se tehdy sešli, popili a to je všechno. S obžalovanou se tehdy potkali nebo si volali a domluvili se, že se sejdou a posejí. Nevěděl, kde bydlí, setkali se před jejím bydlíštěm. K obžalované přišel sám. Jak se na místo dostal, poškozený H. neví, nějak se tam sešli. Když k poškozené přišel, tak měl „draka“ ještě z předchozího dne, protože oslavoval v hospodě. V bytě poškozené seděli v kuchyni a popíjeli tam, neví o tom, že by tam byl kromě nich ještě někdo další. Poškozená O. má syna, který tam chvíli byl a pak asi odešel. Neví už přesně, kolik toho vypili. Jemu stačilo trošku a byl zase v rauši. Přinesl 2 litry rumu. Neví, že by šel někdo koupit další alkohol. Nepamatuje si, že by tam došlo k nějaké hádce. Normálně seděli a bavili se. Nepamatuje si, že by došlo ke sporu mezi obžalovanou a poškozeným H. Bavili se všichni dohromady. Nic takového nezaregistroval, že by mezi nimi došlo k nějakému fyzickému kontaktu nebo se pohádali. Měl starosti sám se sebou, takže to asi moc nevnímal. O tom, co se stalo poškozenému, se dozvěděl až na policii, kdy mu bylo řečeno, že byl pobodán obžalovanou O. V bytě si toho nevšimnul. Viděl v bytě krev, ale nevěděl, co se stalo a šel prostě spát. Neví ani, že by poškozený křičel na někoho z okna.
9. Krajský soud poté přečetl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. výpověď svědka D. z přípravného řízení, kdy svědek uvedl, že v bytě obžalované O. společně vypili rum, přičemž měl z předchozího dne ještě "draka", takže se rychle dostal do podnapilého stavu. Všichni se normálně bavili, ale poté mezi poškozeným a obžalovanou vznikla nějaká hádka, přičemž neví, jestli to bylo kvůli cigaretám nebo kvůli něčemu jinému. Co si pamatuje, tak poškozený se s obžalovanou přetahovali v kuchyni. Nikde jinde v bytě nebyl. Co se týče napadení nožem, tak toto neviděl. Vypravuje si ale, že v bytě za ním přišel poškozený a říkal mu, že ho obžalovaná bodla někde na zádech. Poškozený měl na sobě triko a mikinu, a když si je vyhrnul, tak tam viděl šrám. Poté poškozený z bytu odešel. Když si pak šel zakouřit na balkon, tak viděl, že k domu přijeli policisté a záchranka a nesli poškozeného na nosítkách. O události se s obžalovanou již nebavil. Měl

hodně vypito, takže si to už nevybavuje. V bytě zůstal přes noc a ráno z bytu odešel, kdy obžalovaná byla již v práci. Ke čtené výpovědi svědek Michal D. uvedl, že pokud to tak uvedl, že to tak asi bylo.

10. **Svědék Alekos A.** u hlavního líčení uvedl, že obžalovanou zná už hodně let, žila s panem H. Petrem a mají spolu dítě. Pamatuje si, že tehdy byl se svou přítelkyní Monikou K. na návštěvě u kamarádky Pavly M. a pan H. mu volal na telefon. On měl telefon vypnutý, tak volal na telefon jeho přítelkyni a řekl jí, že ho nějaký kluk pobodal. Zavolal taxíka, policii a sanitku. Zároveň sedl do taxíku a jel na místo. H. tam ležel v domě v chodbě na zemi u schráněk. Snažili se zvonit na sousedy, že tam je pobodaný člověk a mezitím přijela sanitka a policie. Policie se jej ptala, co se dělo, tak jim to řekl a vzali ho na výslech. Poškozený H. mu řekl, že ho pobodal nějaký vysoký kluk v 5. nebo ve 4. patře. Ale venku slyšel, že prý ho měla píchnout Andrea, což se mu nechce věřit. Ale H. je zase takový, že on ji praští a Andrea si to nedá, tak on má takové ty svoje schízy. H. mu i potom, když se potkali, furt tvrdil svoje. Poškozený H. si rád vypije pivo, tak je agresivní, startuje a potom si nic nepamatuje, protože bere prášky, on je schizofrenik, má takové ty hlasy. On jak vypije alkohol, tak je prostě mimo.
11. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř.** soud přečetl protokol o výslechu svědka z č.l. 76 spisu, kdy uvedl: „Později, po události, mi sám Petr říkal, že Andrea jej bodla. Neříkal ale kde a za jakých okolností. Vyjadřoval se tak, že neví, co má s tím dělat, že nechce, aby šla sedět. Také je mi známo, že Petr byl pro svá poranění hospitalizován v nemocnici. Když jsem Petra našel na chodbě domu, tak se o Andree vůbec nevyjadřoval, tvrdil, že mu to udělal nějaký neznámý frajer“. Ke čtenému svědek uvedl, že to tak bylo, na tuto skutečnost zapomněl.
12. **Svědčyně Monika K.** uvedla, že obžalovanou O. zná pouze jako „bývalou“ od Petra H. Pan H. je její kamarád od dětství, je trošku bláznivý, ale je to kamarád. Když se napije, tak má takové svoje ústřely. Neví o tom, že by byl někdy agresivní. Toho 31.3.2020 byli u kamarádky na návštěvě, když jí volal přes messenger Petř a řekl jí, že je pobodaný a leží na chodbě v xxx, nechtěl jí říct konkrétně nic bližšího. Špatně mluvil. Tak mu s přítelem zavolali záchranku. Sama na místo nejela, zůstala u kamarádky. S Petrem později mluvila. On jí to nechtěl vůbec říct, že to byla Andrea, on to celou dobu popíral. Až potom po operaci jí řekl, že to byla Andrea a i sama Andrea se k tomu prý přiznala. Petr jí k tomu řekl, že chtěl jít domů a že tam byla možná nějaká žárlivá scéna, těžko říct. Ale ví, že on dokáže vyprovokovat takovým způsobem, že by se Andrei nedivila. On umí dělat lidem, které má rád, zle. Prostě umí udělat tak, že by ta holka byla v takové úzké chvíli, že by měla zkrat. Nemyslí, že by ji napadl, ale provokuje tak nepříjemně, že ten člověk je takový bezradný. Na ten incident se ho ptala několikrát a výsledek byl takový, že seděli s panem D., hodně pili, on chtěl jít domů, už ho to tam nebavilo a Andrea nechtěla, ať jde domů, chtěla ho tam přidržet a on mermomocí chtěl jít domů.
13. **Soud přečetl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř.** protokol o výslechu svědkyně z č.l. 89 spisu, kdy uvedla, že „O tom, že Petra skutečně bodla Andrea jsem se dověděla až na policii, kde jsem byla následně po události vyslýchána. Později mi to potvrdil i Petr H., který mi řekl, že se Andrea přiznala. Petr mi říkal, že u Andrey doma měla proběhnout nějaká potyčka, že chtěl odejít, že Andreu nějak poškubal za vlasy, najednou stál ve dveřích a krvácel.“. Ke čtenému svědkyně uvedla, že to, že jí škubal za vlasy, slyšela až z její výpovědi. To si myslí, že by v životě neudělal, že by jí škubal za vlasy, že by jí nějak ublížil.
14. **Z přepisu telefonických hovorů a ze sdělení Zdravotnické záchranné služby MS kraje, p.o. (čl. 2 - 5)** soud zjistil, že v souvislosti s vyšetřovanou událostí byly realizovány dva telefonické hovory na tísňovou linku 155, a to dne 31. 3. 2020 v čase 17:30:52 a dne 31.3.2020 v čase 17:33:33. Volající byli muž a žena, bez identifikace jménem. Volání bylo provedeno z telefonu č. xxx. Ze samotného audiozáznamu hovorů vyplynulo, že volajícím byl muž a žena. V prvním hovoru žádali operátora o vyslání sanitky do Karviné s tím, že se jim dovolal nějaký pán, že je pobodaný v Karviné, nad Kauflandem ve věžáku, v pátém patře. Nebyli schopni

operátorce sdělit přesnou adresu. Adresu xxx upřesnili při druhém telefonátu. Při druhém telefonátu také sdělili, že pobodaný se jmenuje Petr H. s tím, že jim neřekl, kdo ho zranil, špatně se mu dýchá.

15. **Ze záznamu o výjezdu Zdravotnické záchranné služby MS kraje, p.o. (čl. 6) soud zjistil,** záchrannou službou byl ošetřen dne 31. 3. 2020 poškozený Petr H., který na místě samém uvedl, že byl napaden neznámou osobou ve vchodě věžáku, kdy byl bodnut nožem na levé straně pod lopatkou, dýchá dobře. Poškozený byl při vědomí, sedící, eupnoe, pod levou lopatkou byla zjištěna bodná rána cca 3 cm. Příznává 3 piva. Byla mu diagnostikována S311 - otevřená rána břišní stěny.
16. **Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací (čl. 8 - 10) soud zjistil,** že dokladuje nálezkové okolnosti v chodbě bytového panelového domu č. xxx na ulici xxx. Od přízemí domu až do sedmého podlaží se nikde nenacházely krvavé stopy, nebo cokoli co by naznačovalo fyzickému napadení. Na sedmém patře při vstupu od výtahu byla na kachlové podlaze patrná krvavá čmouha o průměru 15 cm. Tato se nacházela naproti levého výtahu téměř u zdi. Na pravé straně od výtahu byly blíže k bytu, který se nachází na pravé straně od vstupu z výtahu na podlaze, patrné jemné kapky zaschlé krve. Tato krev se nacházela ve vzdálenosti 150 cm od vstupu do tohoto bytu. Z těchto drobných krevních kapek byl odebrán stěr - stopa č. 1 - biologická (viz také seznam zajištěných stop a věcí čl. 9 - 10).
17. **Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací (čl. 11 - 15) soud zjistil,** že dokladuje nálezkové okolnosti v kuchyni bytu č. xxx na adrese xxx, jehož nájemcem je obžalovaná O. V průběhu ohledání byl zajištěn v kuchyni na pracovní desce linky, konkrétně před mikrovlnnou troubou, kuchyňský nůž s černou umělohmotnou rukojetí o délce 28.5 cm., z toho čepel 16 cm (foto č. 007).
18. Z protokolu o vydání věci (čl. 16) soud zjistil, že obžalovaná O. dne 2. 4. 2020 vydala Policii ČR kuchyňský nůž s umělohmotnou černou rukojetí a stříbrnou hladkou čepelí.
19. Z protokolu o vydání věci (čl. 31) soud zjistil, že poškozený Petr H. dne 31. 3. 2020 vydal Policii ČR Bundu Lee Cooper, kterou měl na sobě v době činu.
20. Z protokolu o vydání věci (čl. 32) a z fotodokumentace (čl. 33 - 34) soud zjistil, že Pavla M. vydala Policii ČR modré triko s krátkým rukávem s poškozením na zadní straně a šedou mikínu s poškozením na zadní straně, které měl poškozený H. na sobě v době hospitalizace v Nsp Karviná - Ráj.
21. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství soud zjistil,** že poškozený Petr H. utrpěl dne 31. 3. 2020 zranění, a to jednu bodnou ránu s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu, bodného poranění levé plíce a sleziny a s krvácením do hrudní a břišní dutiny. Bodná rána se nacházela na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni desátého hrudního obratle, rána byla dlouhá 4 cm. Z bodné rány vycházel bodný kanál, který procházel kůží tangenciálně do podkoží, mezi žeberní svalovinou, nástěnnou pohrudnicí do levostranné hrudní dutiny, kde zraňoval levou plíci a dále pokračoval přes bránici a pobříšnici do břišní dutiny, kde zraňoval slezinu. Utrpená zranění jsou ze soudně lékařského hlediska považována za zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu. Průměrná doba léčení v délce 4-5 týdnů je obvykle dostatečně dlouhá k jejich zhojení. V daném případě zranění poškozeného neohrožovalo na životě bezprostředně, ale možným rozvojem komplikací jako je krvácení do tělních dutin s rozvojem úrazově krvácivého šoku, selhání dechových a oběhových funkcí v případě neléčeného pneumotoraxu, ale i možným rozvojem hnisavého zánětu pohrudnice, zánětem plic, vykrvácením ze stresových vředů zažívacího traktu, trombembolií plic a jiné. K těmto komplikacím u obdobných zranění dochází i v případech adekvátně vedené léčby. Je-li proti zádům veden útok plochým bodnořezným nástrojem, pak jde o mechanismus způsobilý ke vzniku závažných život ohrožujících zranění

jako je pronikající bodné poranění hrudní stěny, bodné poranění plic, srdce či vnitrohručních cév s následným krvácením do dutiny hrudní a rozvojem krvácivého šoku, bodné poranění sleziny, jater, ledvin či dutých vnitrobřišních orgánů. Dále může vést ke vzniku pneumotoraxu tj. vniknutí vzduchu do dutiny hrudní, který může poškozené ohrožovat na životě selháním dechu a krevního oběhu, ale i v celé řadě nasedajících život ohrožujících komplikací (zánět plic, pyothorax, stresové vředy s vykrvácením zažívacího traktu, trombelolie plic a jiné). Uvedená poranění ze soudně lékařského hlediska naplňují kritéria poškození důležitého orgánu respektive delší doby trvající poruchy zdraví s významným omezením poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů. Pokud jde o mechanismus úrazových změn, tak do oblasti zad poškozeného zleva byla zasazená rána rukou opatřenou plochým bodnořezným nástrojem. Násilí působilo v dlouhé ose nástroje mechanismem tzv. bodnutí. To vedlo ke vzniku jedné bodné rány pod levou lopatkou s návazným bodným kanálem procházejícím podkožím tangenciálně, který pak pronikl nejprve do hrudní a pak i do břišní dutiny. V průběhu jednoho bodného kanálu byla poraněna levá plíce a slezina. Zranění svědčí pro aktivní útok, který směřoval do oblasti s životně důležitými orgány, a jen shodou šťastných okolností nevznikla další závažná zranění. Jelikož v daném případě nedošlo k poranění hrudního skeletu, nelze se jednoznačně vyjádřit k intenzitě provedeného útoku. Nebyla zjištěna zranění vznikající při sebeobraně při útoku vedeném plochým bodnořezným nástrojem, tedy bodná respektive bodnořezná poranění horní končetiny. Předestřená vzájemná poloha útočnicka a poškozeného v okamžiku vzniku zranění zadokumentována fotograficky 28. 5. 2020, tj. vzájemné čelní postavení s natočením poškozeného k útočící osobě levým bokem a zasazením rány při pravorukém držení podhmatem a obloukovitým pohybem horizontálně není v rozporu se zjištěnými úrazovými změnami. Pokud jde o stanovení intenzity útoku při použití bodnořezných nástrojů tak obecně lze říci, že pro průnik čepele bodnořezného nástroje kožním krytem je nutno působit nejméně střední intenzitou síly. Předestřený kuchyňský nůž s délkou čepele 16 cm je ze soudně lékařského hlediska považován za plochý bodnořezný nástroj způsobit ke vzniku objektivizovaných poranění i dalších závažných následků. Zranění poškozeného omezovala v obvyklém způsobu života hospitalizací od 31. 3. do 7. 4. 2020, včetně pobytu na JIP a pětidenní hrudní drenáže, bolestivostí v místě zranění zhoršující se při pohybu i dechovou aktivitu, s pozvolným odezníváním zdravotních potíží v průběhu průměrné doby léčení.

22. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika soud zjistil, že ze zajištěného kuchyňského nože byly stanoveny dva profily DNA, jejichž majoritní složky jsou vhodné k individuální identifikaci.** Byla zjištěna shoda mezi profilem DNA stanoveným ze stopy č. 1 (stěr kapek z podlahy chodby domu) a profilem DNA stanoveným ze srovnávacího vzorku Petra H. Dále byla zjištěna shoda mezi majoritními složkami profilu DNA stanovených ze stěru čepele a rukojetí kuchyňského nože a profilem DNA stanoveným ze srovnávacího vzorku obžalované Andrey O.
23. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, jehož předmětem bylo zkoumání zajištěného kuchyňského nože s plastovou rukojetí černé barvy a oděvní svršky vydané poškozeným Petrem H., soud zjistil, že zjištěná poškození v předložených oděvních svršcích vykazují charakteristické znaky po užití (útku) bodnořezným nástrojem.** Jako nejpravděpodobněji užitý nástroj lze typovat čepel nože.

Hodnocení důkazů:

24. Předně je třeba konstatovat, že ve věci jde v pořadí o rozhodnutí druhé. Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 8. 2021, č.j. 31T 8/2020 - 277 podle § 226 písm. b) tr. ř. obžalovanou O. obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 19. 10. 2020, sp.zn. 1 KZV 12/2020 pro žalovaný skutek zprostil, neboť v žalobním návrhu označený skutek neshledal trestným činem a v návaznosti na to podle § 229 odst. 3 tr.ř. odkázal poškozenou Českou průmyslovou pojišťovnu s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Zprošťující výrok krajský soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

odůvodnil tím, že se obžalovaná O. žalovaného jednání dopustila za podmínek nutné obrany ve smyslu ust. § 29 tr. zákoníku.

25. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 16. 11. 2021, sp.zn. 6To 72/2021 napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu 1. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Vrchní soud vytknul, že napadený rozsudek je zatížen vadou předpokládanou v ust. § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř., neboť se nalézací soud dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi podstatnými pro rozhodnutí. Uvedl, že nalézací soud podrobně neřešil samotný charakter jednání obžalované O., spočívající v bodnutí nožem do zad poškozeného H., v korelaci s intenzitou útoku, který vůči ní poškozený vedl. Stejně tak soud 1. stupně nehodnotil trestní i přestupkovou minulost obžalované O., která byla v minulosti celkem desetkrát soudně trestána, přičemž ve třech případech se jednalo odsouzení za trestnou činnost násilné, případně výtržnické povahy. Vrchní soud uložil soudu nalézacímu, aby se podrobněji soustředil na rozbor situace, která následně vyvrcholila bodnutím ze strany obžalované O. do zad poškozeného H. a zabýval se i intenzitou útoku ze strany obžalované. Na závěr vrchní soud citoval teoretická východiska uplatňovaná u institutu nutné obrany ve smyslu § 29 tr. zákoníku a uložil nalézacímu soudu, aby opětovně posoudil, zda jednání obžalované naplnilo kritéria nutné obrany ve smyslu § 29 tr. zákoníku, nebo zda se jednalo o exces z mezi nutné obrany, v daném případě o exces intenzivní (exces co do míry obranného zákroku).
26. Pokud jde o skutkové závěry, pak z provedených důkazů vyplynulo, že obžalovaná O. dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obž. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů, a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17. 11. 1999 sp.zn. 1 T 1/99, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2000, mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 - § 222 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tři a půl roku.
27. Poškozený Petr H. využil u hlavního líčení svého práva odepřít ve věci výpověď a jednání obžalované O. nepopsal. Svědek Michal D., který se na místě činu nacházel, pro podnapilost konflikt obžalované a poškozeného dostatečně nevnímal, v přípravném řízení uvedl, že mezi poškozeným a obžalovanou došlo k hádce a pamatuje si, že poškozený se s obžalovanou přetahovali v kuchyni. Napadení nožem však neviděl. Vybavuje si, že za ním pak přišel poškozený a říkal, že ho obžalovaná bodla někde na zádech. Skutečnost, že byl bodnout nožem obžalovanou O., poškozený H. nesdělil bezprostředně po činu ani svědkům Alekosi A. a Monice K., naopak jim sděloval, že jej bodl nějaký muž. Že jej bodla nožem obžalovaná jim sdělil až s časovým odstupem, ale ani tehdy jim útok obžalované nepopsal. Poškozený H. dokonce i lékařům při ošetření sdělil, že byl napaden neznámou osobou, která jej bodla nožem na levé straně pod lopatkou - viz. záznam o výjezdu Zdravotnické záchranné služby MS kraje, p.o. (čl. 6).
28. Skutkové závěry proto krajský soud, za situace, kdy ani poškozený Petr H. a ani svědek Michal D. u hlavního líčení jednání obžalované O. nepopsali a žádné skutečnosti o jednání obžalované O. nebyli schopni uvést ani další svědci, opřel o doznání obžalované O. z přípravného řízení. Obžalovaná O. do protokolu o výslechu obviněné dne 15. 4. 2020 a 28. 5. 2020 uvedla, že poškozeného H. skutečně bodla nožem způsobem popsáním ve skutkové části obžaloby. Namítla však, že se jednání dopustila za podmínek nutné obrany.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

29. Pokud jde o objektivizaci zranění, které poškozený H. utrpěl, krajský soud vyšel z lékařských zpráv a ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z kterých bylo zjištěno, že poškozený H. utrpěl v důsledku jednání obžalované zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní). Je tak zřejmé, že do oblasti zad poškozeného zleva byla zasazena rána rukou opatřenou plochým bodnořezným nástrojem, kdy násilí působilo v dlouhé ose nástroje mechanismem tzv. bodnutí, což vedlo ke vzniku jedné bodné rány pod levou lopatkou s návazným bodným kanálem procházejícím podkožím tangenciálně, který pak pronikl nejprve do hrudní a pak i do břišní dutiny. Zranění svědčí pro aktivní útok, který směřoval do oblasti s životně důležitými orgány, a jen shodou šťastných okolností nevznikla další závažná zranění. Mechanismus vzniku tohoto zranění odpovídá výpovědi obžalované, že v situaci, kdy ji poškozený chytil za vlasy a tlačil ji k zemi, tak ho nožem, který měla v ruce, píchla tak, že poškozený stál po její pravici, ona držela nůž v pravé ruce, vytočila se a zezadu jej píchla do zad obloukovitým pohybem. Podle znaleckých závěrů předestřená vzájemná poloha útočnicka a poškozeného v okamžiku vzniku zranění zadokumentována fotograficky 28. 5. 2020, tj. vzájemné čelní postavení s natočením poškozeného k útočící osobě levým bokem a zasazením rány při pravorukém držení podhmatem a obloukovitým pohybem horizontálně není v rozporu se zjištěnými úrazovými změnami. Jelikož v daném případě nedošlo k poranění hrudního skeletu, nelze se jednoznačně vyjádřit k intenzitě provedeného útoku. Pokud jde o stanovení intenzity útoku při použití bodnořezných nástrojů tak obecně lze říci, že pro průnik čepele bodnořezného nástroje kožním krytem je nutno působit nejméně střední intenzitou síly.
30. S ohledem na doznání obžalované, objektivně zjištěné zranění, včetně konstatování znalců, že mechanismus vzniku zranění odpovídá výpovědi obžalované, má krajský soud za to, že je třeba vyjít z popisu skutku tak, jak byl podán obžalovanou O. do protokolu o výsledku obviněné dne 15. 4. 2020, tedy, že „obžalovaná O. dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů.“ Krajský soud vyšel při hodnocení důkazů z první výpovědi obžalované O., kterou učinila dne 15. 4. 2020, kdy obžalovaná uvedla, že jí poškozený bouchnul hlavou o kuchyňskou linku. Pokud obžalovaná O. do protokolu ze dne 28. 5. 2020 uvedla, že jí poškozený začal bouchat hlavou o dvířka kuchyňské linky, pak vypovídala s časovým odstupem od zkoumané události. Obžalovaná šla na druhý den do práce, nebylo jí způsobeno žádné zranění, nebyla v důsledku napadení ze strany poškozeného H. u lékaře. Právě skutečnost, že se nedala obžalovaná O. z důvodu napadení ze strany poškozeného ošetřit naznačuje, že se ze strany poškozeného nejednalo o útok spočívající ve vícečetných úderech o kuchyňskou linku.
31. Obžalovaná namítla, že užila proti poškozenému nůž za podmínek nutné obrany. Krajský soud proto zkoumal, zda obžalovaná jednala v rámci podmínek nutné obrany tak, jak jsou stanoveny v citovaném ustanovení § 29 tr. zákoníku a hodnotil fyzický konflikt mezi obžalovanou a poškozeným, jeho povahu, zejména, zda obžalovaná O. odvracela přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný tr. zákonem a pokud ano, zda její obrana nebyla zjevně nepřiměřená způsobu útoku. V souladu s pokyny Vrchního soudu v Olomouci vyjádřené v usnesení ze dne 16. 11. 2021, sp.zn. 6To 72/2021 nově zvažoval charakter jednání obžalované O., spočívající v bodnutí nožem do zad poškozeného H., v korelaci s intenzitou útoku, který vůči ní poškozený vedl a zaměřil se i

na trestní i přestupkovou minulost obžalované O., která byla v minulosti celkem desetkrát soudně trestána, přičemž ve třech případech se jednalo odsouzení za trestnou činnost násilné, případně výtržnické povahy.

32. Podle 145 odst. 1 tr. zákoníku kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let. Podle odst. 2 písm. g) cit. zák ustanovení bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 opětovně.
33. Podle § 29 odst. 1, 2 tr. zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.
34. Zásadně platí, že nutnou obranou se podle § 29 odst. 1 tr. zákoníku rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž podle odstavce 2 tohoto zákonného ustanovení nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Čin provedený v nutné obraně není trestným činem a nemůže být postižen trestem ani jinou sankcí. Účelem nutné obrany je dát možnost občanům k ochraně zájmů vlastních, ale i zájmů jiných osob, neboť na místě činu není často možné zajistit včasný zásah veřejných orgánů. Riziko vyvolané útokem nese útočník, který svým jednostranným jednáním vyvolal situaci, za které bylo nutné obrany použito.
35. Aby bylo možno v konkrétním případě uvažovat o nutné obraně a tedy i o vyloučení trestnosti činu osoby, která odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, je třeba splnit dva základní předpoklady. Jednak musí jít o útok na zájem chráněný trestním zákonem, který v době obranného jednání přímo hrozí nebo trvá. Pokud jde o bezprostřední hrozbu nebo trvání útoku, buď je zde důvodný předpoklad útoku následujícího bezprostředně za hrozbou anebo útok již započal a stále probíhá. Útok tedy ještě nesmí být ukončen ani krátkodobě přerušen, protože nutnou obranu lze použít proti útočníkovi jen do doby, pokud útok na zájem chráněný trestním zákonem trvá. Druhým předpokladem, který musí být současně splněn při závěru o existenci nutné obrany, je zákonný požadavek, aby obrana nebyla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Pojem způsobu útoku v sobě zahrnuje nejen způsob provedení útoku, ale i osobu útočníka, jeho úmysl a vlastnosti a prostředky použité k tomuto útoku. O nutnou obranu tedy nepůjde v případech, když nepoměr mezi intenzitou útoku a mírou reakce na něj je naprosto výrazný (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 8 Tdo 627/2016). Při posouzení přiměřenosti způsobu útoku, jímž je odražen přímo hrozící nebo trvající útok, je nutné vždy pečlivě posoudit všechny okolnosti, za kterých k incidentu došlo. Je tedy třeba posoudit celou událost v kontextu a zejména pak na ni nahlížet v její celistvosti.
36. Přiměřenost obrany se pak posuzuje především z hlediska intenzity obou akcí, což vyjadřuje pojem způsobu útoku. Z povahy věci vyplývá, že *obrana musí být zásadně tak intenzivní, aby útok jistě a bez rizika pro napadeného odvrátila, tj. musí být silnější než útok, avšak nesmí být zcela zjevně přehnaná*. U nutné obrany se nevyžaduje přiměřenost obrany ve smyslu naprosté proporcionality (srov. R II/1965). Nepoměr obrany a útoku musí být zcela zjevný, očividný, mimořádně hrubý, jinak jsou podmínky § 29 tr. zákoníku v tomto směru dodrženy. Zákon připouští možnost, že obránce použije i podstatně důraznější prostředek než útočník a také, že takto způsobí citelně závažnější následek, než jaký hrozil z útoku (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 5. 2004, sp. zn. 7 Tdo 461/2004).
37. Krajský soud vzal za prokázáno, že po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co obžalovanou O. poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému H. zranění. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního

lékařství pak bylo zjištěno, že do oblasti zad poškozeného zleva byla zasazená rána rukou opatřenou plochým bodnořezným nástrojem, kdy násilí působilo v dlouhé ose nástroje mechanismem tzv. bodnutí, což vedlo ke vzniku jedné bodné rány pod levou lopatkou s návazným bodným kanálem procházejícím podkožím tangenciálně, který pak pronikl nejprve do hrudní a pak i do břišní dutiny. Zranění svědčí pro aktivní útok, který směřoval do oblasti s životně důležitými orgány. Jelikož v daném případě nedošlo k poranění hrudního skeletu, nelze se jednoznačně vyjádřit k intenzitě provedeného útoku. Pokud jde o stanovení intenzity útoku při použití bodnořezných nástrojů tak obecně lze říci, že pro průnik čepele bodnořezného nástroje kožním krytem je nutno působit nejméně střední intenzitou síly.

38. Poškozený H. předtím, než byl bodnut nožem obžalovanou O., zaútočil směrem na hlavu obžalované a obžalovaná nejdříve poškozeného vyzvala, aby svého jednání zanechal a protože útok neukončil, ohnala se nožem. Lze tak uzavřít, že se dopustila takového jednání v úmyslu ukončit trvající násilné jednání poškozeného H. vůči její osobě. Podmínka spočívající v trvajícím útoku na zájem chráněný trestním zákoníkem tak byla splněna, přičemž iniciativa, vedoucí ke vzájemnému střetnutí, vycházela od poškozeného H. jako od útočnicka.
39. Krajský soud však opětovně zvažoval intenzitu útoku poškozeného a přiměřenost následné obrany obžalované a dospěl k závěru, že útok poškozeného, spočívající v chycení za vlasy a v úderu hlavou obžalované o kuchyňskou linku, nemohl být nijak zvlášť razantní, neboť obžalovaná neutrpěla žádné zranění, nenechala se nikde ošetřit a následující den šla do práce. Přesto její obrana spočívala v tom, že vzala nůž a poškozeného obloukovitě vedeným úderem bodla do zadní strany hrudníku a způsobila mu těžká zranění, naplňující taxativa poškození důležitého orgánu s průměrnou dobou léčení 4 až 5 týdnů, přičemž šlo o mechanismus, který byl způsobilý ke vzniku závažných život ohrožujících zranění. Útok obžalované byl veden nejméně střední intenzitou síly. Intenzita jednání obžalované O., spočívající v bodnutí nožem do zad poškozeného H., tak byla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Nepřiměřenost jednání ze strany obžalované O. je třeba hodnotit i ve vztahu k osobnosti obžalované, která byla v minulosti celkem desetkrát soudně trestána, přičemž ve třech případech se jednalo odsouzení za trestnou činnost násilné, případně výtržnické povahy. V případě obžalované se tak jedná o osobu, která měla z minulosti zkušenosti s násilným jednáním. Pokud za dané situace obžalovaná O. užila proti poškozenému nože a to střední intenzitou síly, pak vybočila z mezí nutné obrany. Jednalo se o exces intenzivní (exces co do míry obranného zákroku), neboť obžalovaná zaútočila nožem proti neozbrojenému poškozenému, střední intenzitou síly, který jí chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, tedy zvolila způsob obrany, který podstatnou měrou překračoval intenzitu právě ze strany poškozeného útoku. Obhajobu obžalované tak krajský soud neshledal důvodnou.
40. Na základě takto provedených důkazů a zjištěného skutkového stavu, vyjádřenému ve skutkové části rozsudku, dospěl krajský soud k závěru, že obžalovaná O. naplnila po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, neboť napadla poškozeného H. tak, že jej bodla kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm obloukovitě vedeným úderem do zadní strany hrudníku a způsobila mu zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu, kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů, přičemž tohoto jednání se dopustila opětovně, neboť byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17.11.1999, sp.zn. 1 T 1/99 mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 - § 222 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu 3 a půl roku. Jednání se obžalovaná O. dopustila s ohledem na způsob provedení činu v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

41. Škodlivost jednání obžalované je dána tím, že útokem nožem proti tělu poškozeného H. porušila zájem na ochraně lidského života a zdraví do té míry, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nepostačuje.
42. Při stanovení druhu a výměry trestní sankce krajský soud přihlížel ke všem zásadám vymezeným v § 39 tr. zákoníku, a to v návaznosti na přiměřenost trestu podle § 38 tr. zákoníku. Zohlednil tak nejen dosavadní trestní minulost obžalované O., ale zabýval se též povahou a závažností spáchaného zvláště závažného zločinu, poměry pachatelky, způsobem jejího života, možnostmi nápravy a chováním po činu, stejně jako škodlivostí takového jednání ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku.
43. K osobě obžalované O. bylo zjištěno, že byla v minulosti celkem desetkrát soudně trestána, přičemž ve třech případech se jednalo odsouzení za trestnou činnost násilné, případně výtržnické povahy. Naposledy byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 10. 10. 2017, sp.zn. 9T 108/2017 pro přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, za současného vyslovení dohledu.
44. Obžalované O. přitěžují předchozí odsouzení a to, že se protiprávního jednání dopustila ve zkušební lhůtě podmíněného odsouzení. Na straně druhé, protiprávní jednání nevyprovokovala, dopustila se ho při odvracení útoku, byť, jak soud výše konstatoval, překročila přitom meze nutné obrany, což soud hodnotí jako výraznou polehčující okolnost uvedenou v ust. § 41 písm. g) tr. zákoníku. Právě s ohledem na tuto skutečnost dospěl krajský soud k závěru, že jsou splněny všechny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ve smyslu ust. § 58 odst. 7 tr. zákoníku, neboť obžalovaná spáchala trestný čin odvraceje útok, aniž byly zcela splněny podmínky nutné obrany. Uložení trestu odnětí svobody spojeného s jeho přímým výkonem by bylo v daném případě nepřiměřeně přísné.
45. S ohledem na uvedené dospěl krajský soud k závěru, že přiměřeným a zákonným trestem bude uložení trestu odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let.
46. Ohledně nože, jakožto nástroje spáchané trestné činnosti, soud vyslovil podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci.
47. Poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna se připojila k trestnímu stíhání obžalované O. s nárokem na náhradu škody ve výši 60.198 Kč z titulu vynaložených nákladů na zdravotní služby poskytnuté pojištěnci - poškozenému Petru H. v souvislosti se zraněním, které utrpěl. Takto uplatněná škoda vznikla v důsledku protiprávního jednání obžalované O., krajský soud jí proto uložil podle § 228 odst. 1 tr.ř. povinnost poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně způsobenou škodu v uplatněné výši uhradit.

Poučení :

Proti rozsudku je možné podat **odvolání** do osmi dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, k Vrchnímu soudu v Olomouci. (§ 245 odst. 1, § 248 odst. 1 tr.ř.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 tr.ř. odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. (§ 249 odst. 1 tr.ř.)

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 2 tr.ř.)

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr.ř.)

V Ostravě dne 11. 4. 2022

Mgr. Daniel Hřivňacký v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.